

АКАДІСТІ

СТОМЪ ПРІБНОМЪ МАКАРІЮ,
ЖЕЛГОВОДСКОМЪ ІІ ОУНЖЕНІСКОМЪ ЧУДОТВОРЦЪ

Кондакъ А.

Зерінний ѿ боеводы сілз неныхъ и гда іїса хрітѧ, прібне ѿче нашъ макаріе, іакѡ імѣлай веліе держно-вение къ бѣгъ, молися вуінъ ѿ спасенїи душъ нашихъ и избавленїи наизъ ѿ всакихъ бѣдъ и напастей, да зовемъ ти: Радѹйся, макаріе, предівный чудотворче.

Ікона А.

Гла на землії іаві та творецъ неби и землі, всімъ земнамъ вмѣніямъ єсіи за оуметы, да прішеральщеши єдинаго хрітѧ: тѣмже всі, зраще твоє хрітоподобное на землії житїе, воліемъ ти: Радѹйся, іакѡ ѿ пуробы матернїј предѹготованый въ чистое и непорочное жилище престыя тѣцы. Радѹйся, бгомъ ѡцемъ преди зерінний. Радѹйся, бгомъ сномъ исклопленный. Радѹйся, бгомъ дхомъ стымъ освященный. Радѹйся, гда паче всеєшь возлюбивый. Радѹйся, ѿтца и матери ради хрітѧ ославивый. Радѹйся, званию дха благодати повинувшийся. Радѹйся, себѣ ѿвергійся ради хрітѧ іїса. Радѹйся, кръзъ хрітова на себѣ вземый. Радѹйся, вслѣдъ хрітѧ послѣдовавый. Радѹйся, до конца жизни твоєжъ терпкнїи и подвижнїи неслалівшъ преображеный. Радѹйся, іакѡ претерпѣвала мъжественію временню и настоїща, веселіялъ єсіи вѣдѹщими и вѣчными. Радѹйся, макаріе, предівный чудотворче.

Кондакъ є.

Прѣбнє ѿчє макаріє, тყы, сый єщє младенецъ єгда бы вѣ
шє звонъ церквиный, плача ѵ дѣтски крича, тѣкѡ
смѣслий нѣзвѣлѣлъ єсіи желаніе, да въ церковь не сѣнъ вѣде-
ши. говоршающіе же церквиномъ въ храмѣ бѣжели пѣнию
радовалася ѵ веселіе єсіи. сегѡ ради благовѣнїи родителѣ
твои ношахъ тѧ на коеждо церквиное пѣніе ѵ прославлѣ-
хъ ѿ тебѣ гдѣа бѣа, вопиюще: алалиѧ.

Ікона є.

Разумъ неразумѣваемый мудрецъ ѹюцимъ плотскамъ ста-
жалъ єсіи, ѵ всѣ сѣрдце твоѣ впертилъ єсіи въ нѣналъ: сегѡ
ради волиѣмъ ти: Радѹса, тѣкѡ по всѣмъ дніи въ церковь бѣжи
ходилъ єсіи. Радѹса, тѣкѡ въ гладости церквиная го чтеніемъ ѵ
пѣніемъ послушалъ єсіи. Радѹса, ѿ юности навѣкшій бѣогодомъ
добропріятою. Радѹса, возлюбленіи красотѣ дома бѣжілъ
и мѣсто селенія славы гдѣніи. Радѹса, нѣзболивый преметати-
ся въ домѣ бѣжіи паче, нѣже въ селеніихъ грѣшилъ. Радѹса,
во дніи ѵ въ ноци непрестанно мѣтвы къ бѣгъ возносилъ-
вой. Радѹса, въ чистъ жерть бѣови не тѣло точію, но ѵ
дѹшъ всю принесій. Радѹса, всегдѣ сегѣ на слаженіе бѣгъ пре-
дѣвой. Радѹса, тѣкѡ превыше свѣрстникъ твоихъ въ разумѣ-
ніи слова бѣжілъ тѣвілъ єсіи. Радѹса, тѣкѡ запишѣди бѣжілъ
быша паче мѣда ѵ сѣта оустомъ твоимъ. Радѹса, тѣкѡ ма-
лина въ домѣ бѣжіи насажденна. Радѹса, блаженне, тѣкѡ оупо-
добилася єсіи дрею насажденномъ при исходицихъ вѣдѣ, прино-
сѧщемъ плоды. Радѹса, макаріє, предиѣвский чудотворче.

Кондакъ ѕ.

Согрѣвайущій дхъ сѣрдце твоѣ, прѣбнє ѿчє, возможе-
лалъ єсіи велими иноческаго чина, возлюбленія ѿца нѣна-
го паче земныхъ родителей твоихъ, ѵ нѣшель єсіи штай нѣ

домъ родителеи во йночекскѹю ѿбнитель: ѿбрѣтъ же на пъти ныща хѹдѹ ѿдѣжда носѧща, и спросилъ еси тѹ себѣ, давъ емѹ свое доброе ѿдѣлнїе ради бра ина хѹтѧ, наезж ради ѿбнинциавшаго, да мы нищетою егѡ ѿбогатимся и волиимъ емѹ вѣнѹ: яллила.

Ікоғ г.

Принишилъ во сїгѹю ѿбнитель, прѣбне ѿче нааша макаріе, молілъ еси сїаго дїонусія архімандрита, да прїатъ вѣдеши въ чинъ йночекскій, сказавъ себѣ беззродна, и прѣтствующа, ныща, желаніюща работати б҃гѹ. архімандритъ же прорази мѣвъ тебѣ имѹща быти соєдѣзъ и зерѣнныи сїомъ дѣхъ, прїлъ и ѿблече тѧ во ѿг҃льскій ѿбраузъ. ти же всѧ добродѣтельни подобающыя иноческѹю исполналъ и во всемъ огождаль еси б҃гѹ и наставникъ твоемѹ, якоже самомѹ хѹтѹ, таکожде и братиамъ, и показалъ еси въ новоначалїи своемъ совершенија быти иночъ и добрыи подвижники. тѣмже добротойно волиимъ ти: Радѹисѧ, ѿ ѿкъ сїаго дїонусія иночеству любезнѣ прїемъ. Радѹисѧ, союзительство и собесѣдничество съ преподобными и зерѣавшими. Радѹисѧ, иноческаго житїа сковори и тѣ хотѹ возлюбивый паче оутѣшениї и сладостей міра. Радѹисѧ, поревновавшими житїю и подвижномъ дрѣвицѹхъ прѣбныихъ Отцѹцъ. Радѹисѧ, истииннаго послушанїя настоѧтелю, и всенъ во хѹтѣ братии ѿбраузъ показавшими. Радѹисѧ, всакое послушанїе со смиренiemъ и крѣтогстю совершившими. Радѹисѧ, чистоты душевныхъ и тѣлесныхъ крѣпкїи ревнителю и хранителю. Радѹисѧ, бдѣнїемъ, постомъ и колѣнопреклоненїи плѣть свою оумертившими. Радѹисѧ, безмолвію и бѣомыслію ѿ иности на чибыисѧ. Радѹисѧ, хранившіи вѣнѹ молчанїе съ неизлобемъ. Радѹисѧ, словомъ бѣнимъ, яки мечемъ, сопротивныхъ силы предвѣждавшими. Радѹисѧ, постничествомъ и добродѣтельми предвождѣвши вѣшихъ съ тобою иноческѹю. Радѹисѧ, макаріе, предиѣвный чудотворче.

Кондакъ А.

Был пόмысловъ смѣшишь роднители твои, ѡче наше ма-
каріе, єгда виезапъ ѿстѣнилъ єснъ ѿтай дому ѵхъ: чрезъ
тры же лѣта ѿбрѣтишь та во стѣни ѿбѣтили, радовахъся и
славлахъ б҃га, волюще ємъ: аланыїа.

Ікосъ А.

Слышавше, прѣбне ѡче макаріе, бліжніи и дальнии, таже ѿ
постническомъ житїи твоемъ, оудивляхъся и прославля-
хъ та веюдъ, ты же, іако ищаи славы єдинаго б҃га, егала
єснъ славы, таже ѿ человѣка, скрывался въ пустынѣахъ. вѣ-
же на пользѣ страдалъ егъ прослави тебѣ, рабъ своеаго, не то-
чію въ христіанѣхъ, но и во агарианѣхъ. тѣмже мы волеемъ ти:
Радыся, граде верхъ стояй, не могій оукрѣтися. Радыся,
свѣтлыниче, всѣ ѿзарали чудесы и подвиги твоими. Радыся,
звѣздѣ, показывающа сѧице прауды. Радыся, зарѣ
бѣжтвеннаго свѣта. Радыся, добрыми дѣлами твоими всѣхъ
зрѣшихъ та подвизаля къ прославленію ѡцѣ, таже на нѣстѣхъ.
Радыся, іако прѣждѣ сѧиа потицѧлъ єснъ сотворити волю
бѣжію, и послѣ наѹчити драгиихъ. Радыся, твердыи стѣлы
и ночества. Радыся, іако мѣдръ вождь приведый многихъ къ
вѣчномъ спасенію. Радыся, постничества, терпѣнїя, жажды и
熬чбы и наготы ѿбразе прединый. Радыся, егро и лѣ-
кое бремя христово и змѣида возлюбивый. Радыся, на земли
агрѣски поживый. Радыся, земный агле и нѣный члвѣче.
Радыся, макаріе, прединый чудотворче.

Кондакъ Б.

Боготочнаа звѣздѣ всѧ страны тѣвался єснъ, прѣбне ѡче ма-
каріе, всѣмъ быихъ ѿбразы словомъ, житїемъ, любовию,
дѣломъ, вѣрою, чистотою, воспѣваша гдѣ б҃гъ: аланыїа.

Ікона є.

Где вітъ ючишालъ скорбъмъ и напастьми и звераниемъ своимъ
тако злato и сребро, попусты разоритися созданиемъ то-
бою юбителю, на нюже внесапъ нападше аграви, всехъ въ ней
бывшихъ мечтыма постѣніемъ, аки класы на нивѣ, пожаша,
тебѣ же, прѣбнѣ оче нашъ, жива приведоша къ воеводѣ сво-
емъ. сей же оузвѣкъ агглоподобное лицо твоѣ и оувѣдѣкъ,
тако ты никомъже слѣ подѣлалъ еси, но вѣмъ идино доб-
ро творилъ еси, вігъ граційское жестокое сердце егѡ оумаг-
чайщи, даде воеводъ тебѣ, и еще же тебе ради воеводѣ про-
чымъ плененнемъ до четырехдесати мъжей, развѣ женои и дѣ-
тей. тѣмже вопиемъ ти сицеваля: Радыса, кротостю и бла-
гостю своею побѣдивый сердца невѣрныхъ. Радыса, слободѣ
жалостъ преложивый. Радыса, благочестивъ людни ѿ плачна
агравиискаго воеводивый. Радыса, многїа ѿ тажкихъ напа-
стей и скорбей и збѣвиный. Радыса, тако честномъ погребенію
прѣдалъ еси братию юбителю граційамъ и збѣенню, токоже и з-
бѣенню быша дреble очиїи прѣбнїи очи иже въ сїнан и раидѣ.
Радыса, тако идиною оумерый мірови не ѿ себѣ, но ѿ блаж-
ниихъ печалила еси. Радыса, тако людни, изъ тобою ѿпушени-
емъ и з плачна, тщаливѣ юхраналъ еси, да не паки во аграви-
искю рѹки впадутъ. Радыса, тако научилъ еси и зведеніи
тобою людни возложити всю надежду на идиаго бга. Ра-
дыса, тако вылизъ еси имъ въ путь и оучитель и оутѣши-
тель. Радыса, тако изъ лѣтвою и зшѣлъ еси во стражу гали-
ческю. Радыса, тако шествѧ путьемъ положилъ еси юно-
ваніе свѣлажискю юбителю. Радыса, тако рѣвностю поревно-
валъ еси ѿ спасенїи душъ исклпленныхъ іисомъ христомъ. Ра-
дыса, макаріе, предивный чудотворче.

Кондаикъ ѕ.

Есъ житїе твоѣ, прѣбнѣ оче макаріе, есть немолчное про-
повѣданїе вѣры, надежды и любви, таже къ вігъ и ко-

блажнімъ, влїаннныя въ дѹшѹ твою сѹймъ дхомъ, ємѹ же волїемъ: аланлаѹїа.

Ікона 5.

Нόваго миѹеа показа та, прѣбне ѡче нашъ макаріе, гдѣ вѓз, єгда людн, свободиѡшыѧ ѿ пѣна, безвѣдни про вѣлъ єсі непроходиымъ лѣсы и благты и низнемогаѹмыѧ ѿ глада дѣвиши пропиталъ єсі. сегѡ ради волїемъ ти: Радѹса, якѡ гладнімъ людемъ возбранілъ єсі разорити постъ, ѿ сѹймъ цркве оѹстакленный. Радѹса, якѡ оѹтѣшилъ єсі ѿныѧ словесы бѣодѹхновенныи, оѹкрѣплѧлъ въ терпѣнїи. Радѹса, якѡ ѿ юности на вѣкішій поцѣнїю, неберегъ єсі ѿ сеbe. Радѹса, якѡ ѿ народѣ гладнѣмъ истаєваѧ печалию, твоимъ словесы и мѣтва ми оѹкрѣпилъ єсі єгдѣ въ низнеможенїи ѿ неаденїа. Радѹса, якѡ гладніи людіе, пыщю дховною оѹкрѣплѧеми, яки хлѣбомъ, мѹжествовахъ. Радѹса, якѡ ипросилъ єсі оѹ бга скота, иже бысть на довольнѹю пыщъ личѹшымъ. Радѹса, якѡ всѧ людн привѣлъ єсі безвѣдни въ предѣлы галическїя страны во грѣду оѹнжъ. Радѹса, якѡ благовѣрніи людіе срѣтгоща тебѣ чеснїе, прїаша любезнѣ, якѡ ѿгѣла вѣжія. Радѹса, якѡ ведомїи тобою людіе исповѣдаша предъ вѣми на сеbe мѣть вѣжію. Радѹса, якѡ слышаціи, якѡ гдѣ вѓз свободи благовѣрныѧ людн ѿ пѣненїя, и гладныѧ насыти, прославиша бга и тебѣ єгѡ оѹгоднника. Радѹса, якѡ галическѹю страну чудесы твоимъ ѿзарилъ єсі. Радѹса, якѡ свѣтѣльникъ горѣй и свѣтлай тавілса єсі. Радѹса, макаріе, прѣдѣвныи чудотворче.

Кондакъ 3.

Почитанїа и славы, яже ѿ человѣка, во грѣду не терпѧ, паки пѹстыннаго безмолвїя возжелалъ єсі, прѣбне ѡче, и ѿбрѣтъ пѹстынное мѣсто, возлюбилъ єсі є, и водѹзївъ тамо крѣтъ, водворилъ єсі въ созданиї тобою келлии, да поѣши вѣнчъ бѓу: аланлаѹїа.

Ікона 3.

Раз пустыни, въ нюже вселілса єсі, прпбнє оче макаріє, по малихъ временихъ бытіель иноокомъ въ преображеніи оустробилъ бжімъ изволеніемъ, и таоже быкль єсі, въ прпбні и правдѣ дніи и нынї работалъ бгови. мы же, прославляюще же тебѣ гда бга, вопіемъ ти: Радѹса, єдиное на потречу всегда искавый. Радѹса, ищущемъ добрый бисеръ оуподобившися, и ради сего вѣл земнѣлъ оуставивый. Радѹса, очи оумѣ и сердца твоегѡ на высоту неизвестную вперединый. Радѹса, трады и подвиги твоимъ аглошвъ и человекомъ оудививый. Радѹса, ището тблесною и дхобною цртвие бжіе обрѣтый. Радѹса, оумилѣнію и соизрѣшенню елезами на несбѣхъ вѣчное оутешеніе прїѧвый. Радѹса, таико ради личбы и жажды на земли, насыщающися блаженствомъ на несі. Радѹса, таико кротогрѣю твоему и неизлечимъ твоимъ наслѣдовалъ єсі вѣчнѹю землю. Радѹса, таико ради чистоты сердца твоегѡ, сподобился єсі зрести вѣнъ бга. Радѹса, таико миръ бжій и сѧмъ тщилса имѣти то всѣми, и водворялъ єсі среди враждѹющихъ, и сего ради вчиненія єсі въ ликъ сыновъ бжінхъ. Радѹса, ради имене хрѣбта многи скорби, болѣзни, всеновциналъ вѣденія, коленоисклоненія, подвиги и трады понесый. Радѹса и веселія, таико мзда твоа на несбѣхъ. Радѹса, макаріе, прединый чудотворче.

Кондакъ и.

Днинай во стыхахъ гдѣ вѣкъ дниню прославляется въ тебѣ, прпбнє оче макаріе: облече бо та силою свыше цѣлити недуги и болѣзни дхшевныя и тблесныя, и подавати полѣзналъ всѣмъ, изъ вѣрою и любовию вопиющымъ какоему о тебе: аланла.

Ікона и.

Благодать бжію чудесю въ тебѣ, прпбнє оче макаріе, неизданныи подавамъ тредыющымъ, отроковицѹ неизвестную бѣснѹ и

Слѣпъ крѣстнымъ знаменіемъ съ мѣтвою иконою ѵсцѣлія єсн. дн-
вѣщеска сълѣвѣ бѣжіе, ѿбнѣтиюще въ тебѣ, взыываемъ ти: Радѹйса,
благодатный истрочинче иконою ѵсцѣленіи. Радѹйса, тѣне прѣ-
ѧвый благодать ѿ гдѣ бѣ, тѣне и подаваляй. Радѹйса, иже
вѣле деѳзновеніе ко гдѣ бѣ. Радѹйса, яко и икто же съ
вѣрою просаіи тѹщь ѿходица ѿ тебѣ. Радѹйса, яко и сеноющи-
ными мѣтвами всю бѣсѣдскѹю прѣлестъ посрамиый. Радѹй-
са, слѣпымъ зреѣніе и сеѣмъ болѣщимъ иконою ѵсцѣленіе подаваляй.
Радѹйса, сокровище даюаній бѣжтвенныихъ. Радѹйса, яко и хо-
датайствомъ твоимъ даювъ аѧ сїгаго, оукрѣплѧющиихъ въ
брани противу враговъ спасенія, сподобляемъ. Радѹйса, яко и
крінъ неувадаемый въ пустыни гавилса єсн. Радѹйса, цвѣте,
благодѣяніемъ своимъ всѧ исполнялай. Радѹйса, рѣки воды
живыя истрочаляй. Радѹйса, вѣрныхъ гдѣ рабовъ благѹю честь
избрavый. Радѹйса, макаріе, прединый чудотворче.

Кондакъ А.

Гдѣ преставилася єсн ѿ земли къ нѣнимъ ѿбнителемъ, ли-
цы ѿглохъ и избранныхъ бѣжинъ ради огни ѿѣтѣша тѣ-
бе, съ ними же ты вынѹ вопиеша къ бѣ: аланлагіа.

Ікосъ А.

Гдѣ приближися время преставленія твоегѡ по бѣю
смотренію, ты, прѣбнє, пришёлъ єсн во градъ оунежескъ,
идеже исполни дній и бѣгождѣнія, ст҃чу дѹшѹ твою прѣ-
далъ єсн въ рѹцѣ бѣжин. Абие исполнила чуднаго благодѣянія
весь градъ, и ѿбрестьніи людіе ѿбонакхъ благодѣяніе днівное, яко
и дѹміама и смурни иходающіе. вси оудивлѧющеся, яко и съ-
це гдѣ бѣ почтилъ єсть преставленіе тебѣ оугодника івоегѡ,
прославлакхъ гдѣ бѣ. стечеся къ неугоднномъ и благодѣянномъ
тѣлѣ твоемъ множество народа, и со съѣщемъ и со фалмъ
несоша є въ пустыннѹю ѿбнитель, идеже погребоша честни
и вопілхъ ти: Радѹйса, гдѣ до конца послужиный. Радѹйса,

кончынъ свою предъвѣдѣвый. Радысѧ, къ сонмъ и збранныхъ
бѣйихъ сопричтѣнныи. Радысѧ, воздающіе ѿ бѣ по прѣвымъ
дѣлошь твоимъ воспрѣѣвый. Радысѧ, со прѣбояи водворѧлъ-
са. Радысѧ, со апли вселивыйса. Радысѧ, тѣкѡ вѣнцемъ не-
глѣннымъ оубѣнчанныи. Радысѧ, тѣкѡ гдѣ бѣ со всѣми сѣ-
ми ѿ наисъ грѣшныхъ оумолаешн. Радысѧ, тѣкѡ на брацѣ
нѣнаго жениха быти достоинъ гавльшии. Радысѧ, тлѣннѹю
жизнь на неглѣннѹю премѣннѹю. Радысѧ, огодннче христовъ,
блженствъ тезонменитый. Радысѧ, въ радостъ гдѣ твоегѡ
вшедвий. Радысѧ, макаріе, предицвный чудотворче.

Кондакъ І.

Спстѣ хотѧ вѣлѣ, гдѣ бѣхъ неполнаетъ своимъ величими да-
рованиемъ и збранныхъ рабовъ своимъ, да и хъ чудесами, мѣтва-
ми и рабноагрѣльными житѣемъ мы возбуждаемъ ѿ жизнн
грѣховныя къ жизни стѣй, воспѣвайще вынъ ємѹ: алаягіа.

Ікосъ І.

Стѣна и помощникъ гавиасѧ єсѧ, блженне макаріе, всѣмъ
прибегающымъ къ тебѣ: тѣмже и наимъ призывающымъ
тѣ вѣди засѣпникъ, и збавлялъ на ѿ ѿскученїи, скорбей и
напастей, да восхваламъ тѣ зовуще: Радысѧ, тѣкѡ твоимъ
мѣтвами ѿ грѣховъ, паденїи, страстей и злыхъ ѿбывающихъ
воззвѣши наисъ грѣшныхъ. Радысѧ, тѣкѡ присно возбуж-
даещи наисъ къ подражанїю твоемѹ стомѹ житїю. Радысѧ, и-
тиннаго поклоненїя настѣвниче. Радысѧ, ѿблнчнителю немолч-
ный нерадящий съ вѣчнѣмъ спасенїи. Радысѧ, ѿ всѣхъ вѣро-
ныхъ прибегающихъ къ тебѣ предстатель. Радысѧ, на невѣдимыя
и видимыя враги поборниче. Радысѧ, въ бѣдахъ, напа-
стяхъ и нѣждахъ душевныхъ и тѣлесныхъ оутѣшениe и помощь
подаваляй. Радысѧ, ѿ смѣртоносныхъ газовъ и збранныхъ. Радысѧ,
нашествие воротивныхъ шгонлай. Радысѧ, пламень, гѣ-
блажий градъ, погашаляй. Радысѧ, ѿмъ и смыслъ враговъ пом-

рачай. Радыса, любящима Отечество и благочестивым царю на
погребование оумудралай. Радыса, макарие, предивный чудотворче.

Кондакъ й.

Прѣние благодаренное Господу въ прѣцѣ покланяющемся и
славимомъ приносящемъ, яко дарованъ есть намъ въ те-
бѣ, прѣбнѣ Отець макарие, тѣплое мѣтвеннника, скораго помощи-
ника и дивного чудотворца, воспѣваше емъ: аллилѹиа.

Ікона ѿ.

Свѣтопрѣмна свѣтыниика явій та гдѣ бѣхъ, прѣбнѣ мака-
рие, егда ѿбрѣтены быша честныя мощи твои, благосло-
вленныя неуглѣниемъ, благодѣяніе испущающыя и чудесы ѿкро-
стныя отраны ѿзаряющыя: тѣмже вси радыиеся вспомѣ-
ти: Радыса, яко и по смѣрти жиша преображеніи, явлѧя въ
себѣ силы вѣтвленныя. Радыса, чудесы твоими землю на-
полнѧй. Радыса, яко благочестивыи же нѣ шѣна агра-
нскаго извѣдѣли еси. Радыса, яко нѣмомъ оутѣши ѿзвѣзли
еши. Радыса, яко поклонившися во гробѣхъ зрити возвраща-
тия еши. Радыса, яко разслабленномъ здравіе дарованъ еши.
Радыса, яко мнози слѣпыя и немоществующыя исцѣлили
еши. Радыса, яко людни ш нападенія лѣховъ и зба-
вили еши. Радыса, яко мѣтвами твоими врази, напавши
и ѿрѣжемъ на ѿбитель твою, поражени быша слѣпотою, и
стражомъ сматрѣни, и мнози въ рѣцѣ потопоша. Радыса,
ѡграждалай вѣнч ѿбитель твою ш едкъ и силь. Радыса,
ѡчалинныихъ надеждо и помоши. Радыса, ш бѣга просимаѧ то-
кою прїемлай. Радыса, макарие, предивный чудотворче.

Кондакъ ві.

По плаченнїи и ѿпущеношеннїи желтоводскїя ѿбители ш агра-
нскъ лѣтвомъ мнозимъ прешедшимъ, трикраты явлѧ-
ли еши нѣкоемъ иночъ богоугоднъ аѣрами, повелеваша, да

ИДЕТЪ ВЪ ЖЕЛТОВОДСКѢЮ ПУСТЫНЮ И ВСЕЛІТСЯ НА МѢСТѢ, ІДѢ-
ЖЕ ЕВѢШБІТЕЛЬ. ЙНОКХ АВРАМІЙ ВОДВОРІСЛ ТѢ И ХОЖДАШЕ ВО
ШБІТЕЛЬ ОУНЖЕССКѢЮ, ІДѢЖЕ ІКВНЧ ТВОЮ СПИСАВЪ, ПРИНЕСЕ ю НА
БЛГОСЛОВЕНІЕ, И НАЧАША БЫВАТИ ЧУДЕСА Ш СЕѢ ЧЕСТНЫЯ ІКВНЫ.
ПРІМІЖЕ МЫ ВОПІЕМЪ ПРОСЛАВЛЪШЕМЪ ТѢ ЕВѢ: АЛЛІЛЧІА.

ІКОСХ ВІ.

ПОЮЩЕ ЗНАМЕНІЯ И ЧУДЕСА, ІЖЕ ТВОРИШИ ЖИВІЦІЮ ВЪ ТЕ-
БІВЪ БЛГОДАТІЮ ЕЖІЕЮ, БЛЖЕННЕ МАКАРІЕ, ВОСХВАЛАЕМЪ ТѢ СИ-
ЦЕ: РАДЬІСА, ІАКХ И ПО ПРЕСТАВЛЕНІИ ТВОЕМЪ ВОЗСТАВИЛX ҃СІИ
ЗАПУСТІВШУ ШБІТЕЛЬ ТВОЮ. РАДЬІСА, ІАКХ ПАКИ СОВРАЛX ҃СІИ
ІЦІУЩИХХ СПЕЕНІЯ, И ШБНОВЛX ҃СІИ ЕЖТВЕНИХУ ХВАЛX. РАДЬІ-
СА, ІАКХ СТОЕ МѢСТО, ТОБОЮ ЛЮБЕЗНІЕ ІЗВРАННОЕ, НЕ ШСТАВ-
ЛАТИ ЗАПОВІДАЛX ҃СІИ АВРАМІЮ. РАДЬІСА, ІАКХ ТОБОЮ МОНА-
ХІВЪ МНОЖЕСТВО ВЪ ПОДВИЗЩХ И СКОРБЕХХ СВОІХХ ОУКРІПЛЕНІЕ
ПРИЕМЛЮТГ. РАДЬІСА, ІАКХ ШБІТЕЛИ ТОБОЮ СОЗДАННЫЯ МЛГВА-
МИ ТВОЙМИ, ІКИ ПОКРОВОМЪ, ПОКРЫВАЮТГ. РАДЬІСА, СТРАНІВ
СЕЙ И ОТЧЕСТВУ НАШЕМЪ ОУКРАШЕНІЕ. РАДЬІСА, НАДЕЖДО И ПРИ-
БІЖИЦЕ ВЪ МОРІ ЖИТИЛ СЕГÒ ПЛАВАЮЩИХХ. РАДЬІСА, ТВЕРДОЕ
ШГРАЖДЕНІЕ ОУСЕРДНІШ РАБОТАЮЩИХХ ГДХ ЕВѢ. РАДЬІСА, ЦАРЄМЪ
БЛАГОЧЕСТІВЫМЪ ПОМОЩЕ. РАДЬІСА, ПАТРІАРХОВЪ И СТЫТЕЛЕЙ
ОУПРІШЕНІЕ. РАДЬІСА, ВЕЋХХ ОУСЕРДНІШ ПРИТЕКАЮЩИХХ КЪ ТЕБІЕ Ш
ИСКУШЕНІЙ И ЕВЌДХ СКОРОЕ ІЗВАЛЕНІЕ. РАДЬІСА, ІАКХ ХОДАГАЙ-
СТВОМЪ ТВОЙМЪ ВІБРНІИ ЖИЗНЬ ВІЧНЮ ПОЛУЧАЮТГ. РАДЬІСА,
МАКАРІЕ, ПРЕДІВНЫЙ ЧУДОТВОРЧЕ.

КОНДАКХ ГІ.

СПРІБНЕ И ЕГОНДСНЕ ОЧЕ НАШХ МАКАРІЕ! ПРИІМІИ СІЕ МАЛОЕ
МОЛІГВЕННОЕ ПРИНОШЕНІЕ НАШЕ, И СО ПРЕСТБЮ ВЛЧЦЕЮ
ЕЦЕЮ И ВСЕБМИ СТЫІМИ ПРИНЕСІЛ МЛГВЧ КО ГДХ ЕВѢ, ДА ІЗБА-
ВИТГ НАСГ Ш ВРАГХ ВІДИМЫХХ И НЕВІДИМЫХХ, Ш ВСАКИХХ СКОР-
БЕЙ И ЕВЌДХ, Ш НАПРАСНЫМЪ СМЕРТИ И Ш ЕДДУЩИХХ МЛКХ, И

Іподобнитъ івоєгѡ нѣнагѡ цѣтвіѧ, и́дѣже веѝ пріенѡ веселâ-
щесѧ и́ торжествѹще немолчно вопіють къ б҃гѹ: а́ллахїа.

Кондакъ іои глаголи б҃жды, та же ікона ѿй, и кондакъ ѿй.

МЛТВА

Прѣбнє и́ б҃гоносие ѡче нашъ макаріе! вѣрѹемъ, яко
ты, предстоја прѣблѣ пресѣтиѧ тѣцы, вѣле и́ маши
девизовеніе въ млтвахъ ко всемилостивомъ г҃ду б҃гу, и́же ве-
гда послушаетъ тебе, вѣрнаго раба и́ огоднника івоєгѹ. сегѡ
ради со омиленiemъ смиренію пріпадаемъ къ тебе, святче
важий: не премолчъ ѿ насъ молитисѧ ко г҃ду б҃гу въ тѣцѣ по-
кланяюмомъ и́ славимомъ, да милостивио прізвѣзвъ на ны,
не попуститъ намъ погибнуть во грѣхахъ нашихъ, но да
возстанитъ падшихъ, да подастъ исправленіе злому и́ ѿка-
янномъ нашемъ житїю, ѿ градѣшихъ градхопаденіи вогни-
щамъ, и́ да простиетъ намъ всѧ, єлкика смири собою и́ли чрезъ
драгихъ кого сокрушшиомъ мыслію, словомъ и́ дѣломъ, ѿ
жденія до сегѡ часу. ты, подвижникъ добродѣтелей, ѡче нашъ
макаріе, вѣси нѣмоющъ єстества нашего и́ тажесть и́ скорбь
временъ настоѧщихъ: моли ѿбо вѣнѹ г҃да б҃га, да николайже
насъ ѿставляетъ єгѡ неизреченое милосердїе, но да хранитъ
насъ ѿ мірскіхъ искѹшеній, ѿ діавольскихъ ебтей и́ ѿ плот-
скіхъ похотей, да пріимемъ ѿ г҃да б҃га тобою и́ всѧ потрѣ-
бна къ жизни временнѣй, ѿвобожденіе ѿ бѣду и́ напастей,
неослабное терпѣніе до конца. и́спроси намъ ѿ г҃да б҃га въ мѣ-
рѣ и́ покаяніи скончати животъ нашъ, и́ неувѣрѣнію пре-
ти ѿ земли на небо, мытарствъ же и́ ѿ бѣсовъ воздушныхъ
и вѣчныхъ мѣки и́збѣгнтиѧ, и́ сподобнитисѧ цѣтва нѣнагѡ,
и тобою и́ со всѣми сѣими, огоднившими г҃ду б҃гу и́ спаси-
телю нашемъ ииесъ христъ. єму же подобаетъ всака слава, честъ
и поклоненіе, со беззначальными єгѡ ѡцемъ, и́ съ пресѣмъ
и блгымъ и́ животворящими єгѡ дхомъ, ииѣ и́ пріеню и́ во
вѣки вѣковъ. амінь.